نگاه

دولت تدبیر و حقوق نهادهای مدنی متوقف

حسین احمدی‌نیاز
حقوقدان و وکیل دادگستری

● نهادهای مدنی به‌عنوان یکی از مصادیق بارز جامعه مدنی بیشتر از دوم خرداد ۷۶ در فضای سیاسی، اجتماعی و فرهنگی وقت ایران شکل گرفتند اما با روی‌کارآمدن دولت مهرورزی محمود احمدی‌نژاد از سال ۸۴ فعالیت تشکل‌های غیردولتی در کشور با فرازونشیب‌های زیادی مواجه شد. از یک‌سو چند نهاد مهم مدنی که به‌نوعی سرآمد سایر تشکل‌های جامعه مدنی ایران بوده‌اند و کارکرد صنفی و حمایت از حقوق صنفی اعضای خود را داشتند با چالش‌های فراوانی مواجه شدند. در وهله نخست انجمن صنفی روزنامه‌نگاران تعطیل شد سپس به سراغ خانه احزاب رفتند و این نهاد مهم حامی تحزب در کشور در محاق عدم فعالیت قرار گرفت و در نهایت خانه سینما به جمع این نوع نهادها پیوست و برای مدت مدیدی به تعطیلی کشانیده شد. بارقه امید در ۲۴ خرداد ۹۲ وزیدن گرفت و دولت تدبیر در یک حماسه زیبا خلق شد، مهم‌ترین شعارها و اهداف دولت تدبیر از یک سو، اجرای فصل سوم قانون اساسی از اصل ۱۹ الی ۴۲ قانون اساسی به‌نام فصل حقوق ملت و از سوی دیگر تدوین منشور حقوق شهروندی است. واقعیت مساله این است که نهادهای مدنی یا همان تشکل‌های غیردولتی نیاز اصلی جامعه ما محسوب می‌شوند و کارکرد آنها به نحوی است که موجب بالندگی، دفاع از حقوق صنفی اعضای خود و کمک به رفع معضلات و مشکلات بین مردم (اعضا و مجموعه‌های تحت پوشش) و دولت است، جای تعجب در این است که نماد اصلی مردمسالاری یعنی احزاب و روزنامه‌ها، جراید و مطبوعات فاقد نهاد صنفی غیردولتی خاص خود هستند. بنابراین این امید وجود دارد که دولت تدبیر با درایت و بر اساس فصل حقوق ملت قانون اساسی و حقوق شهروندی و سوگندی که رییس‌جمهور حسب اصل ۱۱۲ یاد کرده‌اند و به‌عنوان مسوول اجرای قانون اساسی نسبت به آزادی و شروع‌به‌کار انجمن صنفی روزنامه‌نگاران، خانه احزاب و سایر تشکل‌های غیردولتی دستور شایسته و با تبیین برنامه معین و مدون فعالیت این نهادهای مدنی را تضمین کند؛ امری که موجب پایداری و استمرار تدبیر و امید و قانونگرایی در جامعه خواهد شد.

جذابیت گردشگری تنها بندر اقیانوسی ایران در خطر است

خراش پتروشیمی بر سیمای زیست‌محیطی «چابهار»

شرق، صدرا محقق: چابهار تنها بندر اقیانوسی ایران است و همین ویژگی این منطقه را به لحاظ جذابیت‌های گردشگری و زیست‌محیطی به یکی از مناطق بی‌نظیر بدل کرده است. با این حال بر اساس تصمیمی که در دور سوم سفر هیات دولت قبل به استان سیستان‌وبلوچستان به تصویب نهایی رسید، قرار شد چابهار با ساخت مجتمع صنایع پتروشیمی به‌عنوان قطب سوم پتروشیمی کشور مطرح شود. قرار است تا سال ۱۳۹۷ در چابهار ۱۷ واحد پتروشیمی ساخته شود و تولید روزانه محصولات آن نیز به ۱۷/۵ تن برسد. تلاش برای اجرایی‌کردن این تصمیم همچنان به‌قوت خود باقی است و تاکنون چهارهزار هکتار از زمین‌های چابهار از سوی مسوولان منطقه آزاد برای احداث این مجتمع‌های پالایشگاهی اختصاص داده شده است. این در حالی است که به‌گفته کارشناسان اداره محیط‌زیست شهرستان چابهار نه‌تنها برای انجام ارزیابی‌های زیست‌محیطی اقدامی نشده است بلکه به نظرات کارشناسی این اداره نیز توجهی نمی‌شود. در صورت اجرایی‌شدن این مصوبات، شهر چابهار پس از عسلویه و ماهشهر، عنوان سومین قطب پتروشیمی کشور را خواهد گرفت. اگرچه ممکن است برخی از مردم و مسوولان استانی یا منطقه آزاد چابهار از این اقدام خوشحال باشند و آن را حرکتی برای رفع محرومیت از چابهار بدانند اما تجاربی که تاکنون در دو قطب دیگر پتروشیمی کشور به دست آمده است، نشان می‌دهد آلودگی‌ها و معارضات ناشی از احداث صنایع سنگینی با این وسعت آنقدر زیاد است که منطقه زیبا و عاری از آلودگی‌های زیست‌محیطی مانند چابهار را به‌شدت در معرض خطر قرار خواهد داد. در همین حال یکی از مسوولان اداره محیط‌زیست چابهار در این رابطه به «شرق» می‌گوید: «قرار است چابهار به قطب پتروشیمی تبدیل شود و برای این کار سوخت لازم را از سمت عسلویه به منطقه خواهند آورد، با این حال نظر ما در سازمان محیط‌زیست این است که برای این کار نه‌تنها مسایل فنی و ارزیابی‌های زیست‌محیطی در نظر گرفته نشده است بلکه به لحاظ مکان‌یابی نیز محلی که چهارهزار هکتار زمین برای آن در نظر گرفته شده به هیچ‌وجه صحیح نیست.» او در ادامه می‌افزاید: «فاصله مستقیم این محل با چابهار ۱۵ کیلومتر است و این در حالی است که حجم بسیار بالای آلودگی که صنایع پتروشیمی تولید می‌کنند، هم به لحاظ آلودگی هوایی و هم پساب‌ها به دلیل نزدیکی به شهر چابهار در آینده به نسبت بسیار زیادی برای این شهر خطرآفرین خواهد بود. علاوه بر این در مکان‌یابی به این نکته نیز توجه نشده است که شهر چابهار به دلیل اینکه از هر سه‌جهت توسط منطقه آزاد و دریا و یک روستا احاطه شده، هیچ راهی برای توسعه جز نزدیک‌شدن به همین منطقه‌ای که قرار است پتروشیمی در آن احداث شود، ندارد و این موضوع نیز غیرکارشناسی‌بودن مکان‌یابی این طرح را اثبات می‌کند.» بر اساس اعلام این مقام مسوول زیست‌محیطی در چابهار که به دلایلی نمی‌خواهد نامش ذکر شود، راه‌اندازی صنایع پتروشیمی در این منطقه از کشور به‌شدت بر اکوسیستم حساس و مهم خلیج چابهار و مرجان‌هایی که در سواحل آن زیست می‌کنند اثر خواهد گذاشت و آن را از بین خواهد برد. او تاکید می‌کند: «به دلیل پساب‌های صنعتی پتروشیمی و نیاز بالای این صنایع به آب‌شیرین‌کن، در آینده نزدیک شاهد آسیب‌های جدی به اکوسیستم کل این منطقه خواهیم بود؛ این در حالی است که خلیج چابهار جزو مناطق حساس زیست‌محیطی کشور است. این نکته را نیز باید در نظر داشته باشیم که جهت جریان آب در این محل به نحوی است که از اقیانوس به سمت دریای عمان و خلیج‌فارس در حرکت است، در این شرایط اگر آلودگی وارد این دریا شود جریان حرکت آب آن را به‌راحتی به داخل دریای عمان و خلیج‌فارس منتقل خواهد کرد. علاوه بر این آلودگی ناشی از سوخت‌هایی که در این پتروشیمی‌ها استفاده می‌شود آب و هوای چابهار را نیز دستخوش آسیب‌های جدی قرار داده است.» ایرادات اساسی وارد به این طرح فقط به همین موارد ختم نمی‌شود. کسب‌وکار بیش از ۷۰درصد مردم بومی چابهار به دلیل نزدیکی به دریای عمان و اقیانوس از راه ماهیگیری و صیادی می‌گذرد. با این حال ناگفته پیداست که در صورت احداث صنایع بزرگ پتروشیمی و تخلیه پساب‌های آن در این آب‌ها بخش زیادی از گونه‌های جانوری این پهنه آبی از بین خواهد رفت یا این منطقه را ترک خواهند کرد. همین موضوع نیز باعث ازبین‌رفتن شغل و کاسبی این جمعیت بسیار زیاد از مردم چابهار خواهد شد و به این شکل فرهنگ‌ها و سنن قدیمی رایج در میان مردم این منطقه نیز از بین خواهد رفت. تصمیماتی از این دست برای منطقه‌ای ویژه با جذابیت‌ها و اهمیت‌های چابهار در حالی اتخاذ می‌شود که این نقطه از کشور به دلیل همین ویژگی‌ها می‌تواند به یکی از اصلی‌ترین قطب‌های کشور در زمینه صنعت گردشگری تبدیل شود. بدون تردید تنها بندر اقیانوسی ایران و زیبایی‌های آن، توانایی آن را دارد که سالانه صدهاهزار گردشگر را از نقاط مختلف ایران و جهان جذب کند. با این حال صنعتی‌کردن این نقطه از کشور برای همیشه اندک امیدهای مربوط به رونق این صنعت در چابهار را برای همیشه از بین خواهد برد. به نظر می‌رسد برای جلوگیری از این کار باید هم سازمان حفاظت از محیط‌زیست و هم سازمان میراث‌فرهنگی و گردشگری به‌صورتی ویژه این موضوع را مورد بررسی قرار دهند.

بعد از چین و قطر نوبت همسایه شمالی رسید

جمهوری آذربایجان در سودای ثبت جهانی چوگان

شرق: پس از تلاش ناکام کشورهای چین و قطر برای ثبت جهانی ورزش باستانی چوگان به نام خود، حالا جمهوری آذربایجان برای ثبت این بازی ایرانی خیز برداشته است. اول‌بار چندین سال پیش چینی‌ها به‌دنبال ثبت این ورزش در یونسکو بودند. با این حال در آن زمان با تلاش‌هایی که مرحوم احسان نراقی و دکتر میرفندرسکی انجام دادند و کارشناسان سازمان یونسکو را برای بازدید از زمین‌های چوگان اصفهان و شیراز به تهران آوردند این اقدام منتفی شد و چینی‌ها مجبور به بازپس‌گیری درخواست خود شدند. پس از آن و در اقدامی دیگر دو سال پیش کشور قطر تلاش‌های گسترده‌ای را برای ثبت ورزش چوگان در فهرست آثار جهانی یونسکو به نام خود در دستور کار قرار داد. با این حال تلاش‌های این کشور متمول حاشیه جنوبی خلیج‌فارس ره به جایی نبرد و یونسکو اسناد و مدارک ارایه‌شده از سوی این شیخ‌نشین را برای به‌نام‌زدن این اثر کافی ندانست. حالا و در جدیدترین رخداد پیرامون این ورزش باستانی این‌بار کشور جمهوری آذربایجان برای ثبت آن در یونسکو خیز برداشته است. این تلاش‌ها در حالی است که به گواه اسناد تاریخی و گفته تاریخ‌نویسان خاستگاه اصلی این ورزش در ایران بود. در همین‌باره چندی پیش دکتر آذرتاش آذرنوش کتابی را با عنوان تاریخ چوگان و با عنوان فرعی «تاریخ چوگان در ایران و سرزمین‌های عربی» نوشت و منتشر کرد. بر اساس اطلاعاتی که در این کتاب آمده است عنوان عربی این ورزش یعنی صولجان معرب واژه چوگان است. همین نکته نشان می‌دهد این بازی ابتدا در ایران بوده و سپس به دیگر کشورها از جمله کشورهای عربی راه یافته است. بخش دوم کتاب آذرنوش به «خاستگاه چوگان» اختصاص دارد و ایران به‌عنوان زادگاه این ورزش معرفی شده است. البته نویسنده گفته است که اظهارنظر قطعی در این‌باره ممکن نیست: «از آنجا که سرآغاز نوع بازی چوگانی و شکل‌های نخستین و زادگاهش دست‌نایافتنی است، بهتر است مانند شارتیه به این عبارت بسنده کنیم: حدود دو یا دوهزارو۵۰۰سال پیش، قبایل آسیای مرکزی که اسب‌های فراوانی داشتند، در بازی‌ها و سرگرمی‌های سواره خود، از چوب و انواع گوناگون گوی نیز استفاده کردند، اما این بازی‌ها یکسره وحشی و بی‌نظام بود؛ آن بازی گروهی و منظمی که از قوانین نسبتا روشنی پیروی می‌کند و زاییده تفکر و اراده مردم یک سرزمین است، نخست در ایران پدید آمد و به نقاط دیگر جهان راه یافت.» همچنین واژه چوگان در ادبیات شاعران بزرگ ایرانی نیز بسیار به‌کار رفته است. به‌عنوان مثال این یکی از اشعار عطار نیشابوری در این‌باره است: سر مردان جهان بر سر چوگان تو شد - مرد کو در ره عشقت که به میدان آید. با این همه اما تاکنون تلاش درخور توجهی برای ثبت این ورزش باستانی به نام کشوری که گفته می‌شود خاستگاه اصلی آن بوده یعنی ایران انجام نشده است. بدون تردید به همین دلیل نیز کشورهای همسایه ایران بر آن شده‌اند این بازی باستانی را به نام خود بزنند. اقدام کشور آذربایجان در این‌باره را از همین منظر می‌توان بررسی کرد. خبر تلاش این کشور کوچک در شمال‌غربی ایران برای ثبت چوگان را حمزه ایلخانی‌زاده، رییس فدراسیون چوگان ایران به عصر ایران گفته است: «آذربایجانی‌ها بعد از تلاش برای ثبت حکیم نظامی به نام خود می‌خواهند قدیمی‌ترین ورزش ایرانی - چوگان - را به نام خود ثبت کنند و درخواست رسمی ثبت به نام جمهوری آذربایجان را به یونسکو ارایه داده‌اند.» ایلخانی‌زاده در پاسخ به این سوال که آیا این کشور در چوگان سابقه‌ای دارد، گفت: «شاید زمانی که آذربایجان بخشی از ایران بوده در آنجا چوگان بازی می‌شده است وگرنه در دوره معاصر، هیچ اثر و سند تاریخی قابل استنادی درباره چوگان ندارند و آنها با استناد به اشعار شاعر بزرگ ایران‌زمین حکیم نظامی و منظومه خسرو و شیرین سعی در ثبت این رشته به‌عنوان میراث معنوی خودشان در یونسکو دارند.» به نظر، مسوولان کنونی سازمان میراث فرهنگی باید هرچه سریع‌تر برای تکمیل پرونده ثبت جهانی این ورزش باستانی به نام ایران تلاش‌های خود را آغاز کنند. چه اگر دیر بجنبند هیچ بعید نیست این کشور مانند ماجرای تار این‌بار هم یکی از مواریث تاریخی، فرهنگی ایران را به نام خود ثبت کند.

تور بازدید آموزش و پرورش کارساز است؟

۹۰ مدرسه کپری در جنوب کرمان

شرق: روز گذشته خبرگزاری «فارس»، همزمان با یکی از روزنامه‌های کثیرالانتشار کشور، اقدام به انتشار گزارش‌هایی از مدارس کپری در جنوب کرمان کردند که علاوه بر وارونه‌نشان‌دادن واقعیت جاری مدارس کپری جنوب کرمان، آموزش‌وپرورش را از هرگونه مسوولیت در قبال این مدارس مبرا می‌کند. فارس در ابتدای گزارش خود آورده است: «با هماهنگی مسوولان سازمان نوسازی مدارس کشور گروهی از خبرنگاران حوزه آموزش‌وپرورش از تهران برای بررسی موضوع مدارس کپری و شنیدن حرف‌های مسوولان سازمان نوسازی کشور و مردم منطقه، راهی جنوب کرمان شدند.» مساله‌ای که دو نکته مبهم تعجب‌برانگیز در دل خود دارد: نکته اول اینکه ملاک گزینش روابط‌عمومی سازمان نوسازی مدارس کشور برای اعزام خبرنگاران چه بوده و نکته دوم و مهم‌تر آنکه سازمان نوسازی مدارس که تا پیش از این وجود مدارس کپری در کشور را به‌کلی تکذیب می‌کرد، با چه هدفی گروهی از خبرنگاران را به این مناطق اعزام کرده است. با این حال «خبرگزاری فارس» در گزارش خود اقدام به توصیف شرایطی کرده است که تا حد زیادی مسوولیت و عملکرد ضعیف سازمان نوسازی مدارس در دولت‌های نهم و دهم را پنهان می‌کند. این خبرگزاری در ابتدای گزارش خود با انتشار تصاویری از سه مدرسه ساخته‌شده در این منطقه به‌نوعی گزارش می‌دهد که مدارس ساخته شده است اما مردم این منطقه به انتخاب خود به مدارس کپری روی آورده‌اند. به‌طوری‌که خبرنگار این خبرگزاری در گزارش خود آورده است: «به نظر می‌آید داستان مدارس کپری این منطقه درگیر خواسته‌های بزرگ‌ترهاست؛ وقتی قاضی می‌شوی و قرار است قضاوت کنی، کودکان معصومی را می‌بینی که در کپر به‌سختی تحصیل می‌کنند و آن طرف، مدارسی که می‌توانند دانش‌آموزان را در خود جای دهند اما چون در روستای دیگری واقع شدند، این امکان نیست.» وارونه‌جلوه‌دادن واقعیت تا آنجا پیش می‌رود که این خبرگزاری به نقل از غلامرضا رجایی، مدیرکل نوسازی مدارس استان کرمان می‌نویسد: «برای حل مشکل مدارس کپری از سال ۷۶ فعالیت آغاز شد و طی پنج فاز، هزاروو۲۶۵ کلاس کپری در منطقه جمع‌آوری شد. مدارس کپری به دلیل کوچ مردم از منطقه خشک به منطقه خوش‌آب‌وهوا به‌وجود می‌آید، این مشکل با اسکان عشایر کمتر می‌شود اما در هر حال هربار که فکر می‌کنیم مدارس کپری به‌طور کامل جمع‌آوری شده‌اند با سکونت مردم در منطقه‌ای جدید، باز با کلاس کپری مواجه می‌شویم.» این در حالی است که بر اساس آمارهای رسمی و تاییدشده از سوی منابع محلی در جنوب استان کرمان، بیش از ۹۰ مدرسه کپری در مناطق جنوب و شرق کرمان وجود دارد که اکثر آنها را می‌توان در مناطقی همچون جمعه رودبار، منوجان، کهنوج و قلعه گنج و عنبرآباد در جنوب کرمان و در شرق کرمان نیز در ریگان، فهرج و نرماشیر به‌راحتی مشاهده کرد. از سوی دیگر نکته پنهان‌شده در گزارش خبرگزاری‌ها تعداد بالای مدارس تخریبی و ناایمن در این منطقه است. به‌طوری‌که سازمان نوسازی مدارس که تا دیروز تکذیب‌کننده مدارس کپری در کشور بود و امروز برگزارکننده تور بازدید از این مدارس، هیچ اشاره‌ای به تعداد مدارس ناایمن و تخریبی در این منطقه نکرده است. بر اساس آمارهای محلی، عمران مومنی، بخشدار مرکزی قلعه گنج از وجود ۳۹ مدرسه با عمر بالای ۲۰سال خبر می‌دهد؛ مدارسی که سقف آنها در حال تخریب‌شدن است. نکته حایز اهمیت دیگر، تامین معلم برای مدارس کپری از سوی آموزش‌وپرورش است. خبرگزاری فارس در گزارش خود به نقل از غلامرضا رجایی، مدیرکل نوسازی مدارس استان کرمان که میزبان این تور خبری بوده، آورده است: «مردم خود به ایجاد کلاس کپری اقدام می‌کنند و آموزش‌وپرورش نیز به آنها معلم می‌دهد.» حال این سوال پیش می‌آید که آموزش‌وپرورش که خود را از احداث مدارس کپری در جنوب کرمان بی‌اطلاع می‌داند و این اقدام را کاری خودسرانه از سوی مردم محلی معرفی می‌کند، چطور اقدام به تامین معلم برای این کلاس‌ها می‌کند؟ با این حال باید از برگزاری تورهایی خبری برای آشناشدن با وضعیت مدارس کشور استقبال کرد و آن را اقدامی موثر برای انعکاس واقعیت‌های جاری در آموزش‌وپرورش دانست، اما آنچه که باید مورد توجه قرار گیرد آن است که این اقدامات باید بدون رفتار گزینشی در انتخاب رسانه‌های مدعو صورت گیرد تا شایبه اطلاع‌رسانی برنامه‌ریزی‌شده، شکل نگیرد.

توری برای تهیه گزارش از عملکرد و خدمات دولت‌های قبلی

اگرچه مسوولان روابط‌عمومی وزارت آموزش‌وپرورش و روابط‌عمومی سازمان نوسازی مدارس، هیچ اطلاعاتی از چگونگی برگزاری این تور تبلیغاتی برای وارونه‌جلوه‌دادن واقعیت جاری در مدارس کپری جنوب کرمان را در اختیار خبرنگار «شرق» قرار نداده‌اند، اما خبرگزاری فارس در تاریخ ۸ مهر۱۳۹۲ طی خبری به شماره: ۱۳۹۲۰۷۰۸۰۰۱۴۸۳ این نکته مجهول را معلوم کرده است.» خبرگزاری فارس در این خبر آورده است: «در این تور خبری که به همت سازمان نوسازی مدارس کل کشور تدارک دیده شده است، خبرنگاران از عملکرد و خدمات دولت‌های قبلی در حال تهیه گزارش هستند.»

خبر

تندیس حافظ در اهواز رونمایی نشده، ربوده شد

● **ایسنا:** سه‌روز پیش تندیس حافظ در میدان دانیال، در منطقه کوی ملت نصب شد و قرار بود در آستانه روز بزرگداشت حافظ، رسما از این تندیس جدید رونمایی شود ولی شب گذشته تندیس از میان میدان ربوده شد. مدیرعامل سازمان زیباسازی شهر اهواز از ناپدیدشدن تندیس حافظ در میدان دانیال واقع در منطقه کوی ملت خبر داد. ارسلان شهنی با اشاره به اینکه ارتفاع تندیس حافظ دو متر و ساخته‌شده از سنگ یک‌پارچه سفیدرنگ بود و چندین‌تن وزن داشته، اظهار کرد: ربودن چنین تندیسی با این ابعاد و وزن از میان یکی از میادین شهر نیاز به جرثقیل، تجهیزات و عوامل داشته و به این راحتی امکان‌پذیر نبوده است. تندیس فردوسی و سعدی نیز در حدود پنجماه است که در سطح شهر اهواز نصب شده‌اند.

احمدی‌مقدم:

تلاش پلیس قیمت موادمخدر را ۶برابر کرد

● **شرق:** سردار احمدی‌مقدم فرمانده نیروی انتظامی در مراسم صبحگاه مشترک گفت: امروز دغدغه مردم سارقان‌خرد، موادفروشان، معتادان و نزاع و شرارت در برخی نقاط کشور است. سردار مقدم با اشاره به اقدامات موثر ناجا درخصوص مواد مخدر از افزایش ۲۰درصدی کشفیات مواد افیونی طی این مدت خبر داد و گفت: سختگیری‌ها و اقدامات پلیس در موضوع موادمخدر موجب شده تا قیمت آن شش برابر افزایش یابد و از سوی دیگر با توجه به این شرایط معتادان نیز به سمت درمان گرایش پیدا کنند. سردار دکتر احمدی‌مقدم گفت: خودروها و موتوسیکلت‌هایی که منع قضایی ندارند، رفع توقیف می‌شوند و ما تلاش داریم روند رهاسازی را تسهیل کنیم.

رییس دانشگاه آزاد دستور داد

بررسی رشته‌های تعطیل و تفکیک جنسیت‌شده دانشگاه آزاد

● **مهر:** سرپرست دانشگاه آزاد اسلامی، دستور بررسی رشته‌های تعطیل این دانشگاه را صادر کرد. حمید میرزاده با صدور بخشنامه‌ای به دبیرخانه‌های شورای مناطق، واحدها و مراکز آموزشی دانشگاه آزاد اسلامی خواستار بررسی رشته‌هایی شد که در سال‌های اخیر تعطیل یا تفکیک جنسیتی شده‌اند. وی در این بخشنامه اعلام کرد: مقتضی است در صورتی که در آن واحد/مرکز در سنوات اخیر بعضی رشته‌ها تعطیل یا تفکیک جنسیتی شده مراتب را با ذکر نام رشته و دلیل تعطیلی یا تفکیک جنسیتی ظرف حداکثر یک هفته به معاونت اجرایی اعلام فرمایید.

رییس سازمان غذا و دارو اعلام کرد:

رفع مشکلات اصلاح قیمت داروهای بیماران صعب‌العلاج

● **فارس:** رییس سازمان غذا و دارو اعلام کرد: مشکلاتی که برای اصلاح قیمت داروهای بیماران خاص و صعب‌العلاج در هفته گذشته بود کاملا برطرف شد، ۱۳۶قلم دارو به قیمت پارسال برگشت و در مورد بقیه داروها نیز بیمه‌ها تمام قیمت‌گذاری‌های جدید را پذیرفتند و سطح پوشش را بالا بردند. رسول دیناروند درباره مشکلات و شکایات بیماران صعب‌العلاج مبنی بر اصلاح‌نشدن قیمت برخی از داروهای آنها توضیح داد: الان دیگر تمام این مشکلات با هماهنگی بیمه‌ها برطرف شده است و از امروز، همه بیماران خاص و صعب‌العلاج می‌توانند با مراجعه به داروخانه‌هایی که داروهای آنها را توزیع می‌کنند، ببینند که قیمت این داروها به قیمت سال گذشته برگشته است. وی گفت: حدود ۱۳۶قلم داروی بیماران خاص و صعب‌العلاج از جمله داروهای گران‌قیمت بیماران مبتلا به سرطان، ام‌اس و داروهای اصلی بیماران خاص شامل هموفیلی‌ها، تالاسمی‌ها و کلیوی‌ها مشمول این حمایت شده‌اند. رییس سازمان غذا و دارو ادامه داد: حدود همین تعداد دارو و شیرخشک نیز مشمول یارانه دارویی کشور هستند که با افزایش دوبرابری یارانه دارو، اجازه ندادیم قیمت این اقلام برای بیماران و نیازمندان آنها افزایش یابد.

احتمال خروج کاخ گلستان از فهرست یونسکو

● **شرق:** مالک سرای دلگشای تهران که سال ۸۹ این بنا را از فهرست میراث ملی خارج و تخریب کرد، این‌بار با دریافت مجوز ساختمانی با ارتفاع ۲۷متر به جای سرای دلگشا، قصد خروج کاخ گلستان را از فهرست جهانی دارد آن هم درست پس از سه‌ماه که این کاخ با وجود چالش‌های فراوان جزو میراث جهانی ایران معرفی شد. پرونده کاخ گلستان در سال ۲۰۰۷ میلادی به سازمان یونسکو ارسال شد و بالاخره توانست در تیرماه سال‌جاری و در سی‌وهفتمین اجلاس سالانه کمیته میراث جهانی سازمان یونسکو در کامبوج، رضایت کارشناسان میراث جهانی یونسکو را برای ثبت کسب کرده و در نهایت به‌عنوان اولین اثر ثبت جهانی پایتخت در فهرست میراث جهانی قرار گیرد. اما ثبت این پرونده با چالش‌های بسیاری روبه‌رو بود. مرتفع‌بودن ساختمان شماره دو قوه‌قضاییه و سرای دلگشا در حریم کاخ گلستان ایرادهایی بود که کارشناسان یونسکو به کاخ گرفتند و خواستار تخریب طبقات اضافی ساختمان دادگستری شدند از سوی دیگر تخریب سرای تاریخی دلگشا و شروع به ساخت مجتمعی تجاری به جای این بنای تاریخی حریم و منظر کاخ گلستان را تحت تاثیر قرار می‌داد تا اینکه شهرداری تهران و سازمان میراث‌فرهنگی تعهد دادند که نه‌تنها مجتمع تجاری سرای دلگشا از حد مجازش بالاتر نخواهد رفت بلکه ساختمان دادگستری نیز به زودی کوتاه‌تر می‌شود.